

KOLLÁR ÁRPÁD

assisi light

*a templomfal lassan
felszipantja a madarakat,
áttetsző libegésük
szomjazza a freskó.
kontúrjaik csipkézik még
a turistacsoszogást,
de a tejüveg tollak,
akár a szikvízbuborék,
már tűnőben.*

*daróc-szín pupillákat
tágít a pergő vakolat,
és a szelíd tenyerek
körüli mélyen átüt a
békalencsés kutak zöldje.*

*alá kellene bukni végre a
daróckegek között a képbe,
eltűnni a madarakkal,
mintha nyálkás kutakba
fúlva öntudatlanul.*

*tovább csoszog mégis
egy képpel a megváltás,
a haladás nevében
odább tessékel
isten szolgája,
a furioso teremőr.*

oh yes, only five euro boy!

– marad hát a kapuk
előtti zsibvásár,
az olcsó remény,
hogy egy zsebre
vágott giotto
repróval is mindezt
megúszhatom talán.

balkánaán express

*akár nemlét torkán charon-ladik
bukik alá velünk a sínbusz*
oda hol most a boldogság lakik
[legalább is fészket rakni indul]*

*regélik rajta hogy az odaát
ma kólalével folyó kánaán
levette ócska balkán zubbonyát
és szellőzi a naftalin szagát*

*konzerv-belében világutazók
megannyi vasárnapi emigráns
s a puha csempész-fenekék alól
kivillannak a kemény pálinkák*

*vár európa új honfoglalás
bőgnek bölcsen e számárorgián
de szózat helyett jobban hatnak ám
a hideg ellen elő s utó piák*

*repszert negyvennel két nemlét között
a határzónán rozoga express*

* *sínbusz*: közép európa legfurább és legrozogább vasúti járgánya. szabadka és szeged közti járatán főként csempészek és diákok ingáznak.

*hol minden bőrbe csempész költözött
s magát rejti ha már mást nem rejthet*

*a legfőbb vámosnál nem lebukni
[nem tudja senki mi a tuti tipp]
de egyre megy hol lapul a zug kincs
lelkünk mely már rég nem duty free*

*cantio mikhael de sabatkka**

*olvaslak deák, írástudó,
míg vakít nikkellámpák fénye.
turkállak akár belet a jós:
kérdésemre (meg)felelnél-e?*

*a város, városunk milyen volt,
mi fazonja, színe, illata?
mint szegyenlős gyerkőc lesem, hogy
por lepte-e akkor a falat,*

*vagy átüt néha rajta rozsdá
színnel egy-egy graffiti,
mit történelmeinknek roncsa
fúj fel éjjelente, a piti?*

*horvát pap bán reklámtollnoka,
mond, a faragatlan bácskai
kupában hogyan bugyogott a
boros multi(kulti) vitamin?*

*s a határ? – határ ma mindenütt,
randa fekélyek az úr farán,*

* Szabadkay Mihály: Beriszló Péter veszprémi püspök és horvát bán írődeákja lehetett. Egyetlen fennmaradt versében a *Cantio Petri Berislo*-ban (1515) a török veszélyre figyelmeztet.

mit uralkodás nevű revük,
és hitviták korbácsa rág.

boncolgatom végvár dalod ma,
mintha kor helyett az kór adat,
hogy kitúrjam mi változott, ha
semmi sem az ákácok alatt.

mint hullajtott kenyér karéjra,
hogy futott az észre itt penész?
talán a spóra ott volt, és ma
mégis meglepő a szétesés.

a korzó, torz szók, s a nyolcadik
rohambrigád iskola fala
idegenként rám miért sandít,
ha az otthon már nem a haza?

és felnyávog benn a koravén,
hogy össze tudod-e rakni még
a libalegelő rőt fűvét,
noha ragacs agyag fedi rég...

ennyi elég. – sok is belőle
[deákom is régen elpihent],
dézsjából kiforrt a lőre,
megírva már rég a happy end.

csak álnok poétai csellel
bóklászik mégis a név okán
kedves költőm dőcögő verse,
a durva végvári hang nyomán.

dalom sivár türelmi zóna,
hol a múzsa petyhüdt valagát
riszálja, és búzlik a hóna-
lja. nem sok kuncsaft szaladgál

utána, s ki blúz alatt turkál,
leleplezi cselét egyhamar:

*mi mell helyett kushad, az push up.
benne dohos bestia kapar,*

*kapar magának nagy cupákat
nosztalgia fedőnév alatt,
míg nyálas szájjal azon csámesog,
vénájába döf a bolha had.*

*ám ha emlék-bűzben is, megzördül
zsebeimben néhány fabatka,
s mint tót törött korsót belőlük
fércellek majd össze szabadka.*

